

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Javni prihodi". Rad ima 13 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

U V O D

Javni prihodi predstavljaju sredstva koja država i drugi javno - pravni subjekti prikupljaju putem poreza, taksa, doprinosa, javnih zajmova i sl., radi podmirivanja određenih društvenih potreba. Kako ubiranje javnih prihoda, u stvari, znači preraspodelu nacionalnog dohotka, u novije vreme oni su od posebnog značaja ne samo za podmirenje opštih i zajedničkih potreba države i njenih građana, nego i kao instrument ekonomske politike putem kojeg se može bitno uticati na kretanje nacionalnog dohotka, na privredni rast, na zaposlenost i na privrednu stabilnost.

Javni prihodi, njihova raspodela i javni rashodi (ukupni sistem javnih finansija), uređuju se zakonima. U principu, prava i ovlašćenja da uspostavlja, uvode i određuju visine stopa za pojedine vrste javnih prihoda (tri elementa fiskalnog suvereniteta), i deoba tih prava i ovlašćenja na pojedine javno-pravne subjekte (deoba fiskalnog suvereniteta), zavise od državnog uređenja. Danas, u svetu, nema države (osim Australije) u kojoj su sva tri elementa fiskalnog suvereniteta kumulirana na jednom mestu. A raspodela javnih prihoda obavlja se prema kriterijumima optimalnog zadovoljavanja javnih potreba. U federativnim, pa i u unitarnim državama, to se pitanje rešava fiskalnim sporazumima. Njima se, u stvari, raspoređuju i konkretizuju kompetencije i odgovornosti unutar sistema.

Javni prihodi su u funkciji ostvarivanja ciljeva politike državnih i drugih upravnih organa. Oni su značajna osnovna institucija državnih finansija. Javni prihodi su deo novostvorene vrednosti, a njihova upotreba ne ugrožava postojeću imovinu. Proširivanjem državnih aktivnosti povećavaju se potrebe za raznim oblicima javnih prihoda.

Sistem javnih prihoda predstavlja skup raznovrsnih instrumenata i izvora koje koristi država za finansiranje javnih potreba. Javni prihodi se ostvaruju na osnovu oporezivanja, prihoda javnih preduzeća, upotrebe državne imovine, naknada za usluge državnih organa, javnog duga i dr.

1. POJAM I PRIRODA JAVNIH PRIHODA

Pod javnim ili društvenim prihodima podrazumevamo sva ona novčana sredstva koja služe društvenoj zajednici za podmirenje tj. pokriće javnih ili društvenih rashoda.

Prema tome, da bi organi društveno političkih zajednica mogli da funkcionišu i da obavljaju svoje funkcije oni moraju da raspolaze određenim novčanim sredstvima - prihodima. Dok su se ranije ovi prihodi javljali u naturalnom obliku, dotle se oni u savremenoj privredi, gde vladaju robno novčani odnosi, javljaju isključivo u novcu.

Država, kao i ostale društveno - političke zajednice, mogu da ostvare svoje prihode na razne načine. To zavisi u velikoj meri od produkcionih odnosa prema kojima se određuje i karakter javnih prihoda. Osnovni oblici javnih prihoda u savremenoj finansijskoj teoriji su porezi, takse, carine, parafiskaliteti i dr. Javni prihodi imaju javno pravni karakter i služe za pokrivanje javnih rashoda, odnosno finansiranje javnih potreba. Važne karakteristike javnih prihoda su njihova obaveznost utvrđena na osnovu ustava i zakona, i njihov netržišni karakter. Javni prihodi su novčana državna sredstva za finansiranje opštih i zajedničkih potreba. Na visinu i strukturu javnih prihoda deluju raznovrsni politički, socijalni, ekonomski i drugi faktori

u pojedinim zemljama. Javni prihodi se pretežno formiraju putem raspodele i preraspodele nacionalnog dohotka. Klasična teorija je poreze, takse i prihode od javne imovine posmatrala kao normalne, redovne javne prihode, kojima treba pokrivati javne rashode. Savremena finansijska teorija pored klasičnih javnih prihoda i javni dug, emisiju novca i druge oblike javnih prihoda, prihvata kao normalne, redovne javne prihode. Savremena teorija daje prednost klasičnim oblicima javnih prihoda, posebno porezu kao osnovnom obliku javnih prihoda, a javni dug, emisiju novca i dr. po pravilu koristi kao dopunske javne prihode, koji služe za pokrivanje javnih rashoda i ostvarenje ciljeva fiskalne i ekonomske politike u različitim fazama privrednih ciklusa.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD
MOŽETE PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com